

anden Dei for at forebygge en sliq Ulykke? Jeg behøver jo ikke her at dvæle videre ved det Ulyggelige, og man kunde bruge meget stærkere Ord endnu, der er i, at Menneſker indebrænde. Vi se desværre, at det ofte sker, ſtundom fordi Folk ikke ere iſtand til at komme ud af den brændende Bygning, ſtundom fordi de have villet redde Noget af det, der var inde i Bygningen og ſaa ikke have kunnet komme ud igjen. Hvoraf kommer nu det? Ja, det er den gamle velbekjendte Hiſtorie: Straataget, thi Straa er jo det almindelige Tæſtemateriale, ſkrider ned. Dette er nemlig hæftet med Simer og Tæſtegarn og andre let brændbare Stoffe, ſom Pileviſte, der ſiebliffelig fænge Ild og brænde lige ſaa hurtig ſom Straaet, Taget falder ſaa ned og danner Barrierer helt omkring Huſet, ſaa at man hverken kan komme ind i eller ud af det. Det er den faktiſte Tilſtand, ſaaledes gaar det til ved alle Ildbrænde, og derfor ſe vi ogſaa, at naar der kommer Ild i et Steb paa Landet, brænder det ned og det med en ſaadan Hurtighed, at, om der end kommer nok ſaa mange Sprøjter, ville de dog ikke være iſtand til at udrette Noget. Spørgsmaalet er nu, om der da ikke kan træffes Foranſtaltninger derimod. Loven af 2den Marts 1861 er nu ſnart 20 Aar gammel, den har i den mellemſiggende Tid gjort Gavn i mange Henseender og er ogſaa bleven paaffjønnet; men den gaar for en ſtor Del ud paa at forhindre Udbredelſen af Ildsvaade, der iſær opſtaar, hvor Steder ligge meget nær ved hinanden, idet den vil forebygge, at Stederne komme til at ligge ſaa nær ved hinanden, at de kunne forplante Ilden fra det ene til det andet. Dernæſt giver den Beſtemmeſe om, at der over de Rum, hvor man færdes med Ild og Lys i ſtraatekte Bygninger, ſkal være Loft. Det er jo altid Noget, men det er egentlig ikke paa ſaadanne Steder, at Ilden opſtaar, ja det er viſt endogsaa meget ſjældent, at der forekommer en Ildbrænd, ſom er opſtaaet i en Gaardmands eller Huſmands Stue, og ſom derfra har forplantet ſig videre gjennem Loftet til Taget. Ilden kommer ſom ofteſt udefra ved Tilfældighed, ved Paafættelſe, ved Uforſigtighed og paa mange andre Maader, og kommer den ſørſt udefra, fænger den med lynſnar Hurtighed over det Hele. Der er ikke Tvivl om, at der gives mange Tagdæk, der ere ſikre for ſliq medfølgende Brandfare; vi kunne jo i al Roſthed nævne dem, og det er jo ganſke viſt, at naar vi kunde komme til at benytte ſaadanne, vilde man derved udelukke en ganſke overordentlig ſtor Del af den Fare, der nu følger af vore Landbygningers hele Konſtruktion. Vi haave Skifertaget, og det er utvivlsomt det beſte, dernæſt Teglaget, der er meget ſikkert, Spaantaget, Taget af Tagpap og endelig vore almindelige Straatage. Gjennemgaa vi nu diſſe forſkjellige Tagforter og spørg, hvorledes de ſille ſig med Hensyn til Beføſtningen, og hvorledes de ſille

ſig med Hensyn til Nykken, tror jeg ikke, det kan hjælpe at ville dvæle længe ved den Betragtning, at det var uſtøffelig at faae andre Slags Lage end Straatage, thi det vilde forliſe paa den Vanſtelighed, at om end diſſe Lage i mange Henseender og ganſke ſikkert i Ildbrændſtilfælde have deres Fortrin, ere de i andre Henseender ikke tjenlige for Landboere, navnlig ikke til Ubygninger. Skifertaget, ſom jo er det ſørſte, og Teglaget ſtille ganſke ſærlige Krav til Bygningsmaaden og kræve et meget ſtørre og bedre Tagværk end de øvrige Taglægninger; de udkræve blandt Andet, at Fagene ikke maa være over $1\frac{1}{2}$ Alen, medens de ved de andre Taglægninger, Spaan, Tagpap og Straa kunne være $2\frac{1}{2}$ Alen. De medføre jo ſaaledes forøgede Udgifter, og desuden øve Teglagene iſølge deres Vægt et Tryk paa Bygningerne og udkræve ſaaledes en mere ſolid og bedre Bygningsmaade og Konſtruktion i det Hele taget, end det er nødvendigt ved Straatag, ſom vi jo derfor navnlig ſe anvendt ved Leiligheder, hvor Bygningen ikke byder den Modſtand, at den vil kunne taale den ſtore Vægt, ſom et ſligt koſtbart Tag medfører. Omkoſtninger ved Skifertagene — jeg angiver det kvadratalenvis — ville omtrent kunne beregnes til imellem $1\frac{1}{2}$ og 2 Kroner, jeg tror, at det nærmest vil kunne betegnes ſom 160 eller 170 Dre Kvadratalen. Teglagene ville under almindelige daglige Forhold — der er jo opad- og nedad-gaaende Priſer, der ville kunne bevirke Forſkjelligheder — koſte herved 1 Kr. pr. Kvadratalen; Spaantage ere noget billigere, men naar vi ſkulle tage beſte Spaan, ſom jeg, om jeg tør bruge det ſymboliſke Navn, vil kalde de Petriſke Tagſpaan, vil Priſen, om jeg ikke feiler, blive mellem 60 og 80 Dre pr. Kvadratalen — de ſlettere kunne ſaas for en lidt lavere Priſ, nemlig omtrent 60 Dre — og Tagpap endelig vil komme til at ſtaa i en Priſ af 80 Dre pr. Kvadratalen. Men ſe vi nu paa Brugen af diſſe forſkjellige Lage, og vi ſørſt tage Skifertaget for os, ſaa er dette i og for ſig ſaa dyrt, at det allerede af den Grund ikke kan tænkes anvendt i nogen ſynderlig Udſtrækning paa Landbygninger. Dernæſt lider det unegtelig under den Ulempe, at det under Snefog er meget vanſtøffelig at faae rent; man er uſjendt med det, forſtaar ikke at omgaaſe det paa rette Maade paa Landet, og jeg tror derfor, at det maa erkjendes, at det idetmindſte i lang Tid endnu vil være et Materiale til Tagdækning, ſom ikke er tjenlig i Almindelighed paa Landet. Teglagene haave den Særegenſhed, at de ere meget dyrere end andre Lage, og de forlange en ſtadig Underſtrykning. Denne Underſtrykning maa, hvis Taget ſkal være tæt, gjentages carlig, og Udſærelſen deraf er tidt vanſtøffelig at komme til rette med paa Grund af Huſets Brug, iſær naar det er lavt, og naar det ſtadig benyttes til Opbevaring af Hø og Halm, hvilket ogſaa medfører den